

INDEX LOCORVM.

Tit. 16. l. 2. explicatur. d. 12. n. 85. p. 149. & d. 25. num. 5. p. 308
 Ex lib. 8. tit. 13. l. 2. circa mediam, vers. O tuiere poterit, vero sensu donatur aduersus Azued. d. 35. n. 111. p. 490
 Tit. 20. l. 3. breuiter intelligitur. d. 5. n. 39. p. 54
 Ex lib. 9. tit. 9. l. 6. & 7. incapacitationem iurium Regalium conciliis oppidorum speciali Principis beneficio ad hoc impetrato permittentes, expenduntur. d. 17. n. 5. & 7. ad fin. p. 217. & declaratur, n. 37. p. 223
 Tit. 11. l. 7. 8. & 9. iuncta l. 10. cum 4. seqq. expenduntur aduersus Parlador. d. 17. n. 38. circa fin. p. 223
 Tit. 12. l. 3. d. 9. n. 10. & 11. p. 89. expenduntur aduersus eundem. ibid.
 Tit. 13. l. 2. 3. 4. 6. 8. & 15. explicatur. d. 17. n. 28. p. 220
 L. 6. & 8. intelliguntur & conciliantur. cum l. 15. d. 18. n. 20. & 21. p. 232
 L. 10. expenditur. d. 17. n. 24. p. 219. intelligitur, n. 40. vers. Sed nec tacite, ubi & alia eiusdem tit. leges pro ea interpretatione expenduntur. p. 224

EX LVSPANORVM ORDINATIONIBVS.

Ord. lib. 1. tit. 59. §. 28. in antiquis, vers. Quando fação, expenditur, & materia late exornatur & explicatur. d. 10. n. 23. & seq. p. 98
 Ord. eodem lib. tit. 67. §. 64. & 65. expenditur & exornatur. d. 2. n. 18. p. 5. iuncto n. 77. ubi de intellectu. p. 10. & d. 6. n. 16. 17. 57. & 58. p. 61. & 66
 Ord. lib. 3. tit. 87. §. 3. & 4. ibid.
 Ord. lib. 4. tit. 7. al. 73. iuxta nouiorem editionem, expenditur, lateque explicatur & exornatur. d. 10. n. 11. & seqq. pag. 98
 Ord. lib. 4. tit. 62. in princ. iuncto §. 3. declaratur & exornatur. d. 16. n. 40. p. 207
 Ord. lib. 4. tit. 66. in princ. ex rationis identitate extenditur. d. 5. n. 62. p. 16.
 Ordo d. lib. 4. tit. 80. §. 2. (al. tit. 79. §. 1.) explicatur. d. 26. n. 93. ad fin. pag. 335.

INDEX

INDEX MATERIARVM ALPHABETICO ORDINE DIGESTVS.

Prior Numerus Dissertat. Secundus Numerum Marginal.
Tertius Paginam indicat.

Actio personalis | ex eo pacto competit venditori ad auocandam rem venditam, nisi malit agere ad pretium, & renuntiare pacto legis commissoriae. d. 30. n. 58. p. 379. & quando secus, num. 59. ibid.
 Actio quae oritur ex pacto de retrovendendo, & tres potissimae opiniones referuntur. d. 32. n. 8. p. 391
 Actio redhibitoria non rescindit contractum ipso iure, sed tantum per eam cogitur venditor, rem accipere & pretium restituere. diss. 32. num. 12. p. 391
 Actionem nosi solam personalem, sed etiam realem, saltem vtilem, an ex pacto de retrovendendo, etiam verbis obliquis concepto, venditori competere ad rem auocandam siue ab emptore, siue ab alio quocumque possessore, voluit Paul. Castrensis. d. 32. n. 14. & 15. p. 391. & n. 16. vera traditur resolutio. p. 392
 Actio tantum personalis aduersus eum competit, qui contractu ad aliquid dandum, vel faciendum obligatur, vt id praeter, non realis, neque contra eum, neque contra alium possessorem rei, circa quam obligatio emanauit. d. 32. n. 18. p. 382
 Actio sola personalis ex vendito, vel empto, in contractu emptionis, & venditionis, cui nullum pactum admixtum est, competit aduersus emptorem, vel venditorem, ad id quod ex contractu quilibet praestare tenetur, non realis ad ipsam rem venditam. d. 32. n. 19. ibid.
 Actio ex pacto de retrovendendo obliquis verbis concepto ad hoc competit, vt venditori pretium offerendi vicissim res vendita restituatur. d. 32. n. 22. ibid.
 Actio redhibitoria concessa in l. si praedium 4. C. de adlit. act. non datur venditori aduersus emptorem, sed emptori, cui praedium venditum displicuit aduersus venditorem, vt eo recepto pretium restituatur, & quare? diss. 32. num. 31. pag. 394
 Actiones plures contrariae concurrere non possunt, & quando secus? d. 32. n. 40. p. 395
 Actiones duae personales superfluo concedi videntur, & nulla talis contra tertium possessorem

Vel ab, diuisiones sui naturae exclusivae, & separativae sunt, idem importantes, quod post. Dissertat. 18. num. 16. pag. 141
 Abbas Monachum pro debito Monasterij, donec solatur, oblidem dare potest, non tantum volentem, aut ex consensu Papae, sed etiam inuitum, & absque Papae interuentu; & quid in clericis? d. 35. n. 142. p. 497
 Abigailis consilium, quo liberauit maritum a periculo mortis, per Dauidem Regem coniuratae, laudatur in diuinis literis. d. 4. num. 93. pag. 46
 Absoluere nocentem melius est, quam innocentem condemnare in conspectu rationum rei ius obsecrum resistentium. d. 28. n. 49. p. 355. & n. 50. Sententiae contrariae conciliantur. ibid.
 Absurditatem iura modis omnibus vitare conantur. d. 6. n. 20. p. 61. d. 15. n. 84. p. 193. & d. 26. n. 8. p. 320
 Accidentarie, & inconsequentiam plerumque admittitur quod directio, ac principaliter non admittetur. d. 19. n. 9. p. 237
 Accursij duplex notatur, ac refellitur error in leg. si fratris, verbo successione, C. de iur. delib. circa eius l. intellectum, & transmissionem ex cap. suis, quam modò ad posteros tantum restringit, modò generalius ita demum admittitur, si suus heres adierit. diss. 11. num. 58. pag. 116
 Caetera vide in verbo glossa.
 Actio regulariter alteri per alterum non quaeritur absque cessione, quae regula late exornatur. d. 27. n. 3. p. 339
 Actio non solum utilis, sed & directa quaeritur ex pacto inter alios into alteri, in cuius fauorem emanauit inspecto iure Regio Castellae; & quid in puncto iuris? diss. 27. num. 14. 21. & 22. p. 340. & 342
 Actio ex publico instrumento competens iure Regio Castellae executua est, licet iure communi negetur. d. 27. n. 15. p. 340

Index Rerum.

Administrationem vel curam alterius non alius quam maior, aut pro tali habitus habere potest. d. 6. n. 9. & 38. p. 60. & 63
Administrare prohibitus plene, & perfecte absque spe restitutionis, prohibitus etiam censetur rem in iudicium deducere, eademque regula per contrarium valet in permisso administratione. p. 6. n. 10. p. 63
Adolescentes vicumque inexpectati, neque satis ad rerum suarum administrationem apti, inuiti curatorem accipere non coguntur, præterquam in litem. d. 2. num. 1. p. 14
Eis vique ad 23. annos completos curatores dari, neque antea, etiam rem suam bene gerentibus, bonorum suorum administrationem committi debere, iura generaliter disposuerunt. d. 2. n. 4. ibid.
Adscriptiij, & similis conditionis homines in multis feruis æquiparabantur, licet re vera tales non essent. d. 31. n. 74. p. 484
Adulto mafculo, qui homo diligens, & industrius in rebus suis administrandis esse probetur, maxime si non diues, sed pauper sit, matrimonium contrahente, nedum curatoris eius potestatem cessare, sed & feminae minoris ei nubentis eximauit Francisc. Muñoz, transcriptus à D. Joanne del Castillo, idque Lusitanorum ordinatione generaliter probatum est. d. 1. n. 18. pag. 5
Adulterij causa vxor dorem, aliâque bona amittit, maritusque lucratur. dissertat. 14. num. 17. p. 164
Quod procedit, etiam si maritus vxorem adulteram criminaliter non accuset, sed ciuilitè tantum de dote agat propter adulterium, aduersus Bart. magis communiter improbatum, ibi num. 18. ibid.
Eius exceptio etiam mariti defuncti heredibus perpetuè aduersus vxorem, vel eius heredes dorem repentes competit, si iam inter coniuges ipsos diuortium fuisset celebratum, vel lis de eo mota, aut quomodocumque vir de vxore dum viueret conquestus esset, vel eius mores improbasset, aut aliquo modo impeditus, vel ignorans eam accusare desisset. d. 14. num. 29. p. 166
Cetera vide in verbo *Maritus*.
Advocatus iuuenis frequenter errare solet, non sic senex, & expertus, qui & in iure instructus præsumitur. d. 9. n. 7. p. 88
Advocatum filij si doctrina polleant officio, & honoribus paternis condecorandi sunt, & Granatenfis Curia obseruantia in simili casu refertur. d. 13. n. 20. & 21. p. 154
Æquiparatorum per viam regulæ generalis idem per omnia iudicium est. d. 29. n. 23. p. 366
Æquiparatorum idem per omnia iudicium est. diss. 5. num. 21. p. 52. & dissert. 6. num. 13. in fine. pag. 60
Æquitas naturalis postulat ne quis cum alterius iactura fiat locupletior. dissert. 33. num. 23. p. 406
Æquitas generaliter suggerit, vt tenetur quis facere quod sibi non nocet, & alteri prodest, maxime si contrarium alteri non noceat. d. 13. n. 31. & 37. p. 155. & 156
Etiã in omnibus sit seruanda, non tamen eadem semper viget in omnibus, sed plerumque quod in vno casu æquum est, in aliis est iniquum, ac vice versa. d. 13. n. 43. p. 155
Ætarij qui, & quid ætatum? dissertat. 11. num. 97. pag. 122

Ætas 18. annorum dicitur matura, siue pubertas plena, quia ad generandum, adeoque ad matrimonium contrahendum aptior, ac certior est, & ea gaudentes iudicij stabilitatem habere dicuntur. d. 2. n. 2. p. 14
Facta tantum iure sufficiens est ad postulandum, manumittendum, & negotia extrajudicialia procurandum. d. 7. n. 50. p. 76
Ætatis certæ designatio, quæ quis maior censetur, retinque suarum administrationi capax, & idoneus, à iure merito positio prouenit, & quare? d. 6. n. 58. p. 66
Affectio nulla datur in fisco, vel Republica, vni magis quam alteri ipsorum bona locandi, vt in priuatis locatoribus datur, sed interesse pecuniarium tantum, quod cessante præualeat æquitas naturalis, quæ dicitur, primum conductorem sequenti pro pretij augmento ab hoc facto præferendum esse, & quare? d. 13. n. 35. & 36. p. 156. & d. 17. n. 10. & 11. p. 217. & 218
Quæ ratio non minus locum obtinet in locatione iurium fiscalium, & publicorum, & quare? d. 17. n. 12. p. 218
Afflictio non est danda afflictio. d. 33. n. 23. ibid.
Agendi ius, vide *Ius agendi*.
Agentes omnia consilio reguntur sapientia d. 3. n. 27. pag. 26.
Agila, Rex Gothorum, ab illis Emerita interceptus est, eiusque loco Athanagildus Rex creatus. d. 22. n. 23. vers. *Illud in primis*. p. 277
Agnatorum, & cognatorum differentia iure ciuili sublata sunt. d. 16. n. 4. p. 100
Agnatus remotior respectu proximioris non minus extraneus dici potest quam penitus extraneus. d. 16. n. 7. p. 113
Alexandri lapsus in re per ipsum obiter, tractata notatur. d. 24. n. 26. p. 165
Alienatio fendi ex cuius reditu certa pars annua relicta est, cuiusque loco legatum, nec transfert obligationem ad fundi emptorem, sed ea penes heredem manet. d. 35. n. 150. p. 499
Alienatio omnium bonorum, vel maioris eorum partis, ab eo facta, qui magna æris alienimole pressus erat, vel qui delictum bonorum publicatione dignum commiserat, aut quod eum committere parasse sequebatur demonstrauit euentus, fraudulenta censetur. d. 21. n. 74. ad fin. p. 269
Alienatio bonorum immobilium minorum, tutoribus & curatoribus absque iudicis decreto prohibita, ad ea dumtaxat bona pertinet, quæ sunt in patrimonio, ac dominio ipsorum minorum, & quare? d. 5. n. 38. p. 54
Non etiam ad bona pupillos spectantia ex hereditate ipsis delata, intra deliberandi tempus ibid.
Necessaria in iudicijs contigit, & articulus remissiuè explicatur. d. 5. n. 43. ibid.
Prohibita cum est voluntaria tantum non etiam necessaria censetur prohibita, idque procedit in alienare prohibito certi generis bona certo casu, vel sine certa forma, alioqui tamen habili ad legitimam ac plenam bonorum administrationem. d. 5. n. 45. ibid.
Si prohibita sit ex ratione, quæ æquè militet in exercitio actionum, & hoc sub illius prohibitione comprehenditur. n. 5. n. 56. p. 55
Prohibita si sit simpliciter, an censetur prohibita vti capio, vel longi temporis prescriptio? articulus est controuersus, in quo affirmatiua sententia verior est, & negatiua refellitur, nisi sub certa distinctione. d. 9. n. 4. & 42. cum seqq. p. 89. & 92

Rei

Index Rerum.

Rei emphyteutica irrequisito domino facta irrita quod sit, & quod ab eius possessore per directum dominum canon petatur, an sint contraria? d. 14. n. 34. p. 167
Ob tacitum domini consensum, ex eo inducitur, quod canonem potius petere, quam commissi agere velit, in omnimodum ipsius præiudicium vires non capit, & quare? d. 14. n. 36. & 37. ibid.
Rerum exiguarum, & inutilium Ecclesie, & si olim non requireret solitam solemnitatem, at hodie illam requirit, & in quo differret solemnitas olim requisita ad alienationem rerum Ecclesiasticarum, ab ea quæ postea introducta est. d. 15. n. 57. p. 188
Alimentorum ex titulo legati, non potest legatarius aliquid annui ex tunc præcipuum recipere, sed in fortem principalem imputare debet, nisi de interesse suo per veras ac legitimas probationes doceat. d. 35. n. 33. p. 476
Alimenta cum decerni pupillo, vel adulto ex quacumque causa petitur, res summam tractanda est. d. 1. n. 54. p. 8
Petendi incommodum si minor coniugatus vitare velit, sibi consulat, ætatis veniam impetrandum, ibid.
Alimenta, vt debitor census alatur, an debeant deduci ex fructibus rei censitæ, si aliunde se alat, eiusque familiam non habeat? d. 33. n. 26. pag. 406
Aliud pro alio inuito creditore solui non potest, d. 29. n. 7. p. 163
Alius, alia, aliud, pronomen est reperiuntur similitum omnimoda similitudine, nec comprehendit maiora vel minora. d. 29. n. 52. p. 369
Alphonſi Regis Portugaliæ tutelam gessit Infans Don Petrus eius patruus, qui postea Regni regimen eidem puberi facto reddens, & ab eodem iterum commendatum accipiens, magnis seditionibus, ac bellis ciuilibus causam præbuit. d. 3. n. 50. p. 29
In simili expenditur Gallorum lex, ab eorum Rege Catolo V. lata ibi. d. 51. ibid.
Alteri per alterum regulariter actio non queritur absque cessione, quæ regula latè exornatur, d. 27. n. 3. p. 359
Altarus Valasus pro defensione legum Regiarum, iuramenta in contractibus apponi prohibentium, recurrit ad famam privilegij Apostolici, ab antiquissimis temporibus Regibus Castellæ, & Lusitanie concessi, & Pontificis tolerantiam tanti temporis. dissert. 10. num. 57. p. 101
Animus in Animalibus sui naturæ feris ac postea mansuetis, ex eorum consuetudine, quam post mansuetudinem habent, vel consuetudinis desertione colligitur, & eius rei effectus; secus in homine & quare? d. 30. n. 70. & 71. p. 381
Antichrestus an omnino, vel integra legitimum vltimum modum iure ciuili permittitur? remissiuè, d. 17. n. 42. p. 344
Anton. Gomez erga filium fam. post patris mortem ab eius creditoribus conuentum quid docuerit, eiusque doctrinæ sensus explicatur. d. 11. n. 51. p. 115
Dum l. 3. tit. 15. lib. 3. ordinament. restrinxit ad obligationem ex chirographo descendente taxatur, & Dialocus Perez eum secutus, d. 8. n. 10 pag. 81
Dum perpetuationis actionum materiam cessante docuit ex dispositione legis 63. Tituli, refellitur. d. 26. n. 93. p. 335
D. D. Vela Dissertat. iuris Tom. 1.

Ant. Fab. conciliatio inter l. 1. §. ult. ff. de minori, & §. item inuiti, inst. de curatoribus, refertur ac refellitur. d. 2. n. 30. & 34. p. 16
Sententia, qua docet conuentionem inter locatorem, & conductorem inuitam, vt quando conductor pensionem solueret, non possit expelli ad substituendum alium, ad hoc conductori prodesse, vt est conductionis tempus effluxerit, non tamen expelli possit, ad rem alij locandam si pensionem ille soluat, necessariò declaranda est de conuentione in scriptis facta, aliàs refellenda. d. 12. n. 40. p. 143
Alia sententia in duobus taxatur, in quibus ipse Doctores taxat. dissertat. 19. num. 36. pag. 240
Annua præstatio, quæ ex contractu debetur non minus quam quæ debetur ex contractu, plures sub se includit præstationes annuas & an vtraque vnica præscriptione tollatur. diss. 34. n. 80. pag. 459
Annuarum præstationum onera super reimpõsita, qua ratione seruitutes strictæ nominari desinant? d. 35. n. 168. & seqq. p. 306
Annus, & dies ad renouationem petendam non currit à die sententiæ mortis ei, qui dominum ad id diligenter à se perquisitum inuenire non potuit, sed ab eo tantum tempore, quo dominum adueniendi facultatem habuit. d. 16. n. 62. p. 111
Idem est in qualibet iusta impedimenti causa, & plures referuntur, ibi. n. 63. p. 112
Nullo modo currit vacationem ignorantis, nedum vbi res integra est, sed etiam re non integra ob factam alij concessionem, & quare? d. 16. n. 64. ibid.
In feudis iure datus ad inuestituram petendam, velle tantum est à principio, siue à die sententiæ mortis prædecessoris dumtaxat currens, licet in progressu, cessante iusto impedimento, sit continuus. d. 16. n. 66. ibid.
Conceditur vassallo, etiam feudi perpetui successori, ad petendam nouam inuestituram, in signum recognitionis, & vt fidelitatem sub iuramento denudò domino præster, quod si intra id tempus facere distulerit, feudum amittit. d. 16. n. 78. p. 113
Eius lapsus ita demum proximioribus defuncti, renouationem alijs se ignorantibus concessam, ex quo seuerunt non reuocantibus, nocere DD. communiter volunt, si illa facta sit remotioribus consanguineis, secus si penitus extraneis, quo casu 30. annorum tempus tali renouationi petendæ superesse aiunt. d. 16. n. 68. p. 112
Nocere proximiori agnato, petere negligentem reuocationem feudi in remotiore alienati, non item si in extraneum, sed tunc reuocationem peti posse vique ad 30. annos, Accurs. communiter receptus docuit, dissertat. 16. n. 69. ibid.
In renouatione talis distinctio adhiberi nequit, sed indistinctè anni, & diei lapsus dumtaxat attenditur ex Authoris sententia, & quare? ibi num. 70. ibid.
Cæptus an & quando habeatur pro completo? d. 18. n. 14. p. 230
Antiquitatis cognitio ad plurius legum intelligentiam valde necessaria est. d. 11. n. 108. ad fin. p. 130
Appellatio si à statuto sublata sit, in integrum restitutio non censetur exiã. d. 5. n. 13. p. 51
Iure canonico admittitur à denegatione renouationis emphyteuticæ, & quare? d. 15. n. 15. p. 181
Z z Iure

Index Rerum.

Iure pernititur à sententia interlocutoria habente vim diffinitivæ, & an à mandato de exequendo. d. 22. n. 5. & 30. p. 273. & 279 Quoad suspendendi effectum non admittitur à mandato de recognoscendo scriptura, an sit propria, necne. differtat. 2. num. 27. pag. 173 Iure civili quoad suspendendi effectum non admittitur à sententia mere interlocutoria, hoc est neque diffinitivæ vim habente, neque continente grauamen, per appellationem à diffinitiva interpositam irreparabile. differtat. 22. n. 8. ibid. Suspendiua non admittitur à iudicis mandato de exequendo eo, quod iure paratam executionem habet, & quare? d. 12. n. 32. cum 2. seqq. p. 279 & 280 Iure denegatur ab ipsa executione facti, num. 34. ibid. Quod non admittatur à mandato de exequendo, ut potè à sententia mere interlocutoria, Accurf. sibi in aliis locis contrarius docuit, cuius sententia præualuit, magisque recepta est, licet nonnulli variant tam quoad qualitatem mandati, quam sententiæ, cui illud sit adscribendum. d. 22. n. 36. pag. 280 Ex sententia Roderic. Suarez de præcepto negatiuo de non exequendo admittitur quoad vtrumque effectum, non autem admittitur quoad suspensiuum à præcepto affirmatiuo de exequendo, quæ distinctio, & concordia aliis omiſſis, retinetur. differtat. 22. num. 37. ibid. Ab affirmatiuo de exequendo non solum denegatur vbi illud factum est ab executore mereo, sed etiam vbi à mixto contra Fachin. nec tantum à mandato de exequendo sententiam iam latam, sed & instrumentum paratam executionem habens contra Felin. & alios, d. 22. n. 38. pag. 281 A mandato de exequendo chirographo, legitime in iudicio recognito, non admittitur quoad suspendendi effectum, & si error allegatur. d. 12. n. 39. ibid. In causa summaria, quæ executiva non sit, admittitur quoad vtrumque effectum. d. 23. n. 52. p. 289 Approbatio in fauorabilibus facilius præsumitur. d. 13. n. 42. p. 186 Argumentum ab etymologia vocabuli ab essentiali rei natura sumpta validum, ac legitimum est, & quando hoc procedat? differtat. 35. nu. 16. & 18. p. 472. & 473 Argumentum à genere ad speciem quando procedat. d. 35. num. 17. p. 473 Argumentum à gratuita concessione, seu donatione, ad venditionem in materia vsuraria non valet, d. 35. n. 56. p. 481 Argumentum à censu vitalitio ad redimibilem personalem, similiter non valet & quare? d. 35. n. 57. ibid. Argumentum à locatione operarum ad earum venditionem non valet. d. 35. n. 58. ibid. Argumentum à locatione ad venditionem locum non habet nisi data paritate rationis, d. 35. n. 86. p. 486 Argumentum à pacto ad legem vel statutum valet affirmatiue, non autem eodem modo valet vice versa à lege vel statuto ad pactum, & quare? d. 35. n. 109. p. 489 Argumentum à legibus civilibus sumptum Ecclesiæ præiudicare nequit. d. 15. n. 12. p. 181

A contrario sensu fortissimum iudicatur. d. 4. n. 1. p. 35 Sumptum ex verbis *falsa que sua casada legis 3. tit. 15. p. 2. non euincit*, Regina minore nupta, ad maritum eius Regni admittitur pertinere, d. 4. n. 86. p. 43 d. 4. n. 20. p. 35 A toto ad partem valet. De Regno ad maioratum validè in Hispania sumitur, & quare? d. 4. n. 27. p. 37 A sufficienti partium enumeratione, in iure frequentis, & validum est. d. 4. n. 52. p. 39 De contractibus ad quasi contractus valet. d. 5. n. 57. p. 55 De contractibus ad iudicia similiter valet. d. 5. n. 58. p. 55. & 56 Ab æquiparatis, in eo tantum casu locum obtinet, in quo fit æquiparatio, non in aliis. differtat. 6. n. 45. p. 64 De feudo ad emphyteusim, & vice versa regulariter valet. d. 13. n. 17. p. 152 Ab emphyteusi, vel feudo ad simplicem locationem sumi non potest. differtat. 13. num. 22. p. 154 De fisco, & Republica ad Ecclesiam, regulariter valet. d. 13. n. 53. p. 157 Absurdo in iure validum, ac frequens est. d. 26. n. 8. p. 320 Ab ordine literæ validum est in iure, vt ex tali ordine eliciatur ac præsumatur mens, & intentio disponentis, quod primo loco scriptum præcedere voluerit, differtat. 26. num. 11. ibid. Et qualiter id procedat, & accipiendum sit? à num. 8. p. 329 Argumenta aliqua ab his allata, qui generaliter volunt, primum conductorem, idem quod secundus offerentem, ei esse præferendum, breuiter referuntur, ac reselluntur, differtat. 13. num. 60. pag. 158 Quibus plerique vtuntur ad concedendam vim executionem priuatæ scripturæ recognitæ pet se non sufficiunt ad inducendum absolutè executionis ius, & quare? differtat. 23. num. 8. pag. 284 Motiæ tamen potuerunt legislatorem ad ita disponendum. d. 23. p. 285 Assertorium iuramentum, vide in verbo *Iuramentum*, & verbo *Leges Regiæ*. Athanagildus Gothorum Rex, vide in verbo *Agila*. *Auth. vt deliberandi ius, collat. 9. siue nouella 158. in fin. princip. vers.* Et rursus alia, & §. *Sancimus. vers. Sed obinero*, optimè intelligitur contra Anton. Theaur. & Schifodeger. differtat. 11. num. 106. post med. vers. *Quod verò ad secundum*. p. 127 Idem Auth. vers. *Porrò eam l. expenditur & explicatur*, n. 107. circa med. vers. *Ex qua ratione*.

B

Baldus, & alij generaliter docentes, heredes vxoris, ante sententiam super adulterio latam decedentis, dotem non amittere, rectè intelliguntur. d. 14. n. 27. p. 165 Eius assidua varietas notatur. differtat. 4. num. 59. p. 175 Doctrina per Text. in *l. C. de contrab. & committ. stipulat.* iuxta eius *l. terminos* rectè intelligitur. d. 16. n. 36. p. 206 Eiusdem locus à D. Couart. citatus expenditur, & aduersus eum retorquetur. d. 23. n. 50. p. 289 Bartholomei

Index Rerum.

Bartholomei Humada singularis sententia, dum legis partiæ desiderantis, vt Rex minor vique ad 20. ann. sub curatore viuat, defectu duntaxat negat, fundamentum refertur. d. 3. n. 28. p. 27 Cui dum respondere negligit Ioan. Gutier. contrarium securè docens, satis eius debilitatem insinuat, exemplo Luna, canis laratu neglecto, curfus suos peragentis. ibid. n. 29. ibid. Bartholus in materia transmissionis suorum heredum, superatâ difficultate sublata à Justiniano differentie inter suos, & emancipatos obstupuit, articulum hunc cogitandum relinquens, & alij audaciùs putarunt, emancipatum filium hodie velut suum transmittere, d. 11. n. 66. p. 117 Eius doctrina in *l. quinquaginta. C. de omni agro deserto, lib. 11. latè examinatur, ac declaratur*. d. 15. à n. 69. ad 74. p. 190. & 191 Et vide in verbo *emphyteusim habens*. Idem Bart. & alij confessionis iudiciali executionis ius simpliciter tribuentes, necessariò accipiendi sunt de ea confessione, quæ in liti exordio facta est. d. 13. n. 57. p. 413 Variis in locis diuersimodè loquens circa executionem sententiæ, vel instrumenti, quid incertum, & illiquidum continentis, declaratur, & coneliat. d. 24. n. 32. 300 Rursus *conf. 36. vol. 1. & in l. si quis stipulatus 57. n. 4. ff. de solut.* rectè intelligitur. d. 26. n. 86. p. 322 Bellorum, ac discordiarum Republicæ maximum incrementum paratur, Regno inter gemellos diuiso, ac postea ei, qui ab altero ex illis primò natus fuerit adiudicatur, & quare? d. 4. n. 47. cum 2. seqq. p. 39 Beneficium missionis in possessionem concessum in *l. fin. C. de cõditio. D. Adr. tollendo*, heredi scripto in testamento non abolito, nec in aliqua sui parte vitiatò, locum etiam habet in herede instituto in testamento nuncupatiuo in publicam scripturam redactò. d. 21. n. 53. p. 260. & d. 26. n. 16. & à n. 73. p. 321. & 330 Restitutionis in integrum, vide in verbo *restitutio*. Biennium ad quid concessum iure fuerit in chirographo contenti, se mutuum pecuniam accepisse, quam non accepit, vide in verbo *Exceptio non numerat. pecunia*, verbo *Imra*, & verbo *Recognoscens*. Blasius Robles notatur, quòd minùs rectè percepit Oualdum Hilligerum. d. 11. n. 87. p. 120 Bona mobilia & immobilia longè inter se differunt, propriamque, ac distinctam significationem habent. d. 29. n. 17. 18. & 22. p. 365. & 466 Bona intelliguntur, quæ superflunt deducto ære alieno. d. 8. n. 53. p. 285 Et etenùs tantum personæ priuilegio fruuntur. d. 14. n. 60. p. 175 Omnia, quæ soluto matrimonio reperta fuerint, viri & vxoris communia præsumuntur. d. 8. n. 55. p. 85 Paraphernalia quæ sint, & an & qualem hypothecam habeant in bonis viri. differtat. 2. n. 62. & 64. p. 10. & d. 9. n. 7. p. 88 Aduentitia filijfam. in quibus patri vsusfructus conceditur, vel negatur, vide in verbo *Pater*, & in verbo *Prescriptio*. Dotalia in verbo *Dotales res*. Bonorum appellatio etiam iura, & actiones comprehendit. d. 8. n. 47. p. 85. & d. 17. n. 12. p. 218 Obligatio simpliciter facta, cur ex iuris dispositione non tantum bona præsentia, sed & futura complectatur? d. 10. n. 30. p. 250 D. D. Vela Differtat. Iuris Tom. I.

Bonorum immobilium vocabulum sui naturæ generale non est ad annuos redditus, siue eos non comprehendit, sed ad eos tantum extenditur ex iuris censura ob æquiparationem ab eo factam. d. 29. n. 42. & 48. p. 368. & 369 Burgensis Marcus Salon de Pace ad longi temporis consuetudinem inducendam solos iudiciales actus admittit, ad consuetudinem verò longissimi temporis etiam extraiudiciales, cuius sententia resellitur. d. 3. n. 38. p. 28

C

Captiuorum redemptio, siue publica auctoritate, siue priuata fiat, publicam causam continet, vt pro his obfides dentur, & quare? d. 35. n. 33. cum seqq. p. 494 Captiuorum redemptio & libertas cæteris omnibus rebus fauorabilior est. differtat. 35. num. 132. p. 494 Cardinalium consilium liberè, & absque vilo metu proferendum, & à R. P. in arduis Ecclesiæ negotiis sequendum, non ex iuris necessitate, sed ex decencia tantum. differtat. 4. n. 85. p. 43 Casus omiſſus in quacunque dispositione siue legis, siue hominis remanet sub regula, ac dispositione iuris communis antiqui. d. 4. n. 37. p. 38. & d. 5. n. 8. p. 50 In lege omiſſus vbi eandem rationem habet cum expresso, et si sub legis verbis non comprehendatur, nec veniat, venit tamen sub eius mente, quæ ex ratione deducitur. d. 7. n. 20. p. 71. d. 11. n. 95. & 96. in fin. p. 122. & d. 21. num. 18. p. 257 Raro cunctiens à legum latoribus non confidatur. d. 10. n. 49. p. 101 Casus futurus incertus nullo humano consilio regi, aut gubernari potest. d. 29. n. 54. p. 370 Causa plus influit in se ipsa, quam in caulato. d. 4. n. 42. p. 38 Causæ defectus scripturam vitiat, vide in verbo *Causa*. Cautela communis, vt ad effectum actionem perpetuandi, in instrumento apponatur clausula, qua debitor cum iuramento se talem esse affirmet, hodie stante iure Regio Hispano locum non habet, & quare? differtat. 10. num. 31. pag. 99 Cautela quânto plus est in aliquo actu, tanto plus fraudis, seu calliditatis esse præsumitur. d. 12. n. 55. p. 145 Cautionis verbum non refertur præcisè ad confessionem, sed ad obligationis chirographum, aliudve instrumentum, siue consistendo, siue promittendo alicui factum. differtat. 21. num. 61. p. 265 Si talis cautio causa careat, inefficax est ad obligandum, & quare? d. 21. n. 15. & 75. p. 257. & 270. & d. 25. n. 5. 6. & 7. vbi quòd generaliter id procedat etiam in publico instrumento, & stante quoque dispositione *l. 2. tit. 16. lib. 5. compilat.* contraria nonnullos. pagin. 308. & 309 Cautione vel obligatione superflua neque iure petita, nemo debet. d. 29. n. 59. p. 371 Cæta, cum superatis Alpibus Italianam adirent, bellumque intestinum inter se pararent, interuentu, & precibus mulierum ad concordiam reuocati sunt, & quæ inde apud eos nata fit consuetudo? d. 4. n. 93. p. 46